

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. D. P.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, čj. OAM-84/ZA-ZA11-HA10-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 6. 2019, čj. 60 Az 22/2019-41,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaná rozhodla tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) nepřipustná, a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavila.

[2] Krajský soud v Plzni žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že žalobce v opakované žádosti neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které bez jeho zavinění nebyly dosud zkoumány.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že si je vědom výjimečnosti tohoto institutu a odkázal k tomu na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100. V případě jeho vycestování hrozí podle něj nenapravitelná a nenávratná újma v podobě vysoce pravděpodobného uvalení trestu smrti. Stěžovatel dále uvedl, že na území České republiky žije společně se svou rodinou a na území má bezesporu silné rodinné a soukromé vazby. U stěžovatele tak je riziko vzniku nepoměrně větší újmy; zároveň mu není známo, že by případné přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že neshledává naplnění podmínek pro jeho přiznání a nesouhlasí s ním. Stěžovatel neprokázal, že by jeho situace byla natolik výjimečná oproti ostatním žadatelům v obdobném postavení. V návrhu přitom nestačí pouze poukázat na pouhou možnost vzniku újmy, ale tento musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí.

[5] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu, z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

Podle § 32 odst. 2 nemá podání žaloby proti takovému rozhodnutí ani následné podání kasační stížnosti ze zákona odkladný účinek.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Podle § 54 odst. 2 zákona o azylu platí, že „*Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu; nebyl-li mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“

[8] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[9] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území České republiky, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti, neboť jinak by pobýval na území České republiky protiprávně.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že vycestování by pro stěžovatele znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem. Ze spisu krajského soudu nevyplývá, že by setrvání stěžovatele na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, bylo v rozporu s veřejným zájmem. Žádný takový rozpor netvrdil ani žalovaný ve svém vyjádření.

[11] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Soud zároveň neshledal důvod, pro nějž by byl spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem ve stěžovatelově setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí soudu o jeho kasační stížnosti.

[12] Z těchto důvodů soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Pro úplnost soud dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[13] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjíháno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. října 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu